

Bernhard Shaw om kriget.

Det är meningslöst och irriterande att tala om att "lyfta det brittiska folkets handlingar och tankar upp till den noblaste och renaste patriotismens plan", när man är sysselsatt med en sådan affär som det nuvarande kriget. Det hårdsmälta faktiska förhållandet är, att vi försatt oss i en sådan ställning att vi icke utan det fegaste förräderi kunde vägra att kasta oss med all vår kraft in i kriget på Frankrikes sida. Men alla tre - Frankrike, Tyskland och England - hålla vi på att begå ett brott mot civilisationen till förmån för Ryssland. Och att begära af mig eller någon annan klok klok människa att kriga ett sådant brott skapa en illusion af ädelhet och renhet och patriotism, det är att be hederligt folk utföra vettvillingars och dårars verk. Vi få kämpa och dö och betala och lida i det bittra medvetandet att vi offra oss för en vansinnig sak, och att vi endast genom att slåss alldeles särskildt bra kunna på ett förtjenstfullt sätt draga os ur spelet.

För min del kan jag hoppas att västerlandets alla inblandade makter måtte sköta sig så hjältemodigt, att de bli tvingade att dela krigsäran och räcka hvarandra handen för alltid. Ty hvad kommer att ske om vi krossa Tyskland och om vi krossa Sverige efter att hafva tvingat Sverige att förena sig med Tyskland? Helt enkelt att vi bli tvungna att försvara både Tyskland och Sverige gentemot Ryssland och göra detta, när vi äro utmattade genom ett brodermördande krig. Och om Tyskland krossar oss och annekterar Nordsjö-kusten, hvad blir det då för stolar nere vid Dovre'n att sitta på för oss och Frankrike - för oss båda, som kunde ha dikterat Väst-europas öder, om vi trädt in för civilisationen och icke för lån till Ryssland och kapitalisk exploatering i Persien. Det är lyckligt för oss att allt detta krossande endast är skolpojksaktigt. Vi kunna utveckla en fruktansvärd tapperhet och utmatta hvarandra i åsynen af det omättliga Ryssland - dock icke mera omättligt än vi tre skola bli, när vi förena oss, - men vi kunna icke krossa hvarandra. För närvarande finnes det blott en sak att göra utom att slåss af all förmåga på det att vi icke måtte få bära skammen af att kallas veklingar

och krukor lika väl som dårar och galningar intill det vi lära respektera hvarandra och respektera vår höga uppgift som den västerländska civilisationens förenade fanbärare mot de halfciviliserade österländska legioner, som vi lärt konsten att döda med maskiner, och detta enda är nu att omedelbart gripa oss an med att sätta upp de oundvikliga fredsfördrag, som vi alla måste underteckna när vi fått vårt lystmäte af mord och förstörelse.

